

Склад

діюча речовина: карведилол;

1 таблеткатаблетку міститьутримує карведилолу 25 мг;

допоміжні речовини: лактози моногідрат, цукор, повідон, кросповідон, кремнію діоксид колоїдний безводний, магнію стеарат.

Лікарська форма

Таблетки таблетки.

Основні фізико-хімічні властивості: таблетки таблетки круглої форми з із двоопуклою поверхнею, з із рискою, білого або майже білого кольору.

Фармакотерапевтична група

Блокатори α - і β -адренорецепторів.

Код АТХ С07А G02.

Фармакодинаміка

Карведилол є неселективним β -блокатором із судинорозширювальною дією. Він також має антиоксидантні та антипроліферативні властивості.

Активний інгредієнт карведилол є рацематом; енантіомери розрізняються за своїми ефектами та метаболізмом. S(-) енантіомер має активність, спрямовану на блокування α 1- і β -адренорецепторів, тоді як R(+) енантіомер проявляє лише активність, спрямовану на блокування α 1-адренорецепторів. Завдяки кардіонеселективній блокаді β -адренорецепторів він знижує артеріальний тиск, частоту серцевих скорочень і серцевий викид. Карведилол знижує тиск у легеневій артерії та тиск у правому передсерді. Шляхом блокади α 1-адренорецепторів він спричиняє периферичну вазодилатацію та знижує системний судинний опір. Завдяки цим ефектам зменшується навантаження на серцевий м'яз і попереджається розвиток стенокардії. У пацієнтів із серцевою недостатністю це призводить до збільшення фракції викиду з лівого шлуночка та зменшення симптомів хвороби. Схожі ефекти відзначалися у пацієнтів з дисфункцією лівого шлуночка. Карведилол не проявляє внутрішньої симпатоміметичної активності, і він, як і пропранолол, має мембраностабілізуючі властивості. Активність реніну у плазмі крові зменшується, а затримка рідини в організмі відбувається рідко. Вплив на артеріальний тиск і частоту серцевих

скорочень є найвираженішим через 1-2 години після введення.

У хворих з артеріальною гіпертензією на тлі здорових нирок карведилол зменшує нирковий судинний опір. При цьому не виникає істотних змін клубочкової фільтрації, ниркового кровотоку та екскреції електролітів. Завдяки підтримці периферичного кровотоку рідко відбувається охолодження кінцівок, характерне для лікування β -блокаторами.

Карведилол, як правило, не впливає на рівень ліпопротеїнів у сироватці крові.

Фармакокінетика

Карведилол після перорального введення швидко і майже повністю всмоктується. Він майже повністю зв'язується з білками плазми крові. Об'єм розподілу становить приблизно 2 л/кг. Концентрація у плазмі крові пропорційна до застосованої дози.

Через значний метаболічний розпад першого шляху у печінці (головним чином за допомогою печінкових ферментів CYP2D6 і CYP2C9) біологічна доступність карведилолу становить приблизно лише 30%. Утворюються три активних метаболіти, що проявляють β -блокуючу активність; один з них (4'-гідроксифенілова похідна сполука) має у 13 разів більшу β -блокуючу активність, ніж карведіол. Порівняно з карведилолом активні метаболіти чинять слабку вазодилаторну активність. Метаболізм є стерео селективним; тому рівень R(+) карведилолу у плазмі крові у 2-3 рази перевищує рівень S(-) карведилолу. Рівні активних метаболітів у плазмі крові приблизно у 10 разів нижчі за рівні карведилолу. Період напіввиведення дуже різниться: 5-9 годин для R(+) карведилолу та 7-11 годин для S(-) карведилолу.

У пацієнтів літнього віку спостерігається збільшення рівня карведилолу приблизно на 50%. У пацієнтів із цирозом печінки біодоступність карведилолу збільшується у 4 рази, а максимальна концентрація у плазмі крові у 5 разів перевищує відповідні величини у здорових людей. У пацієнтів із порушеною функцією печінки біодоступність збільшується до 80% через зменшений метаболічний розпад першого шляху. Оскільки карведилол виділяється переважно з калом, у пацієнтів із порушенням функції нирок є маловірогідним суттєве накопичення препарату.

Наявність їжі у шлунку уповільнює швидкість абсорбції препарату, але це не впливає на його біодоступність.

Показання

- есенціальна гіпертензія (як моно-, так і у складі комбінованої терапії);
- хронічна стабільна стенокардія;
- хронічна серцева недостатність помірного та важкого ступеня, як додаткова терапія.

Протипоказання

Підвищена чутливість до діючої речовини або до будь-якої з допоміжних речовин лікарського засобу; декомпенсована серцева недостатність – серцева недостатність IV класу за класифікацією NYHA, яка вимагає внутрішньовенного введення інотропних засобів; атріовентрикулярна блокада II та III ступеня (крім випадків, коли встановлений постійний кардіостимулятор); супутнє внутрішньовенне введення верапамілу, дилтіазему або інших антиаритмічних засобів (особливо антиаритмічних засобів класу I); виражена брадикардія (ЧСС < 50 уд/хв); виражена артеріальна гіпотензія (сistolічний тиск нижче 85 мм рт.ст.); кардіогенний шок; синдром слабкості синусового вузла (у тому числі синоатріальна блокада); некомпенсована серцева недостатність, яка потребує внутрішньовенного введення позитивних інотропних та/або сечогінних засобів; легеневе серце, легенева гіпертензія; бронхіальна астма або обструктивні захворювання дихальних шляхів, що супроводжуються бронхоспазмом; феохромоцитомі (за винятком випадків, коли вона належним чином контролюється при застосуванні альфа-блокаторів); стенокардія Принцметала; виражені порушення функцій печінки; супутнє застосування інгібіторів MAO (за винятком інгібіторів MAO-B); непереносимість галактози, недостатність лактази Лаппа або глюкозо-галактозна мальабсорбція; метаболічний ацидоз; період вагітності або годування груддю, дитячий вік.

Взаємодія з іншими лікарськими засобами та інші види взаємодій

Деякі антиаритмічні, наркотичні, гіпотензивні засоби, препарати для лікування стенокардії, інші β-блокатори (наприклад, у вигляді очних крапель), препарати, що знижують рівень катехоламінів (наприклад, інгібітори моноаміноксидази, резерпін) і серцеві глікозиди можуть посилювати ефекти карведилолу. Тому дозу цих препаратів і Карведилолу-КВ потрібно підбирати з обережністю.

Фармакокінетичні взаємодії.

Дигоксин: концентрації дигоксину підвищуються приблизно на 16% при супутньому введенні дигоксину та карведилолу. Як дигоксин, так і карведилол уповільнюють артеріовенозну провідність. Рекомендується підвищений моніторинг рівнів дигоксину на початку, при коригуванні або припиненні прийому карведилолу.

Інсулін або пероральні гіпоглікемічні засоби: препарати з β -блокуючими властивостями можуть посилити ефект інсуліну та пероральних гіпоглікемічних засобів щодо зниження рівня цукру в крові. Прояви гіпоглікемії можуть бути замасковані або послаблені (особливо тахікардія). Тому для пацієнтів, які приймають інсулін або пероральні гіпоглікемічні засоби, рекомендується регулярний моніторинг рівня глюкози в крові.

Індуктори або інгібітори Р-глікопротеїну, CYP2D6, CYP2D9. Карведилол є інгібітором Р-глікопротеїну, тому біодоступність лікарських засобів, які транспортуються Р-глікопротеїном, може підвищуватися при одночасному застосуванні з карведилолом.

Інгібітори, як і індуктори CYP2D6 та CYP2D9, можуть стереоселективно змінювати системний або пресистемний метаболізм карведилолу, збільшуючи або зменшуючи концентрацію R- та S-карведилолу у плазмі крові.

Флуоксетин. Відомо, що у дослідженнях пацієнтів із серцевою недостатністю одночасне застосування флуоксетину як потужного інгібітора CYP2D6 призводило до стереоселективного інгібування метаболізму карведилолу із підвищенням рівня R (+) енантіомеру AUC на 77%.

β -агоністи бронходилататорів. Некардіоселективні β -блокатори протидіють ефектам β -агоністам бронходилататорів, тому такі пацієнти потребують ретельного нагляду.

Стимулятори та інгібітори метаболізму у печінці: рифампіцин знижує концентрації карведилолу у плазмі крові приблизно на 70%. Циметидин збільшує AUC приблизно на 30%, але не спричиняє жодних змін C_{max}. Підвищена увага може бути потрібна тим, хто приймає стимулятори оксидаз змішаної функції, наприклад, рифампіцин, оскільки рівні карведилолу у сироватці крові можуть бути знижені, або інгібітори оксидаз змішаної функції, наприклад, циметидин, оскільки рівні у сироватці крові можуть бути підвищеними. Однак на основі відносно малого впливу циметидину на рівні препарату карведилолу є мінімальною імовірність будь-якої клінічно важливої взаємодії.

Препарати, що зменшують катехоламіни: за пацієнтами, які приймають препарати з β -блокуючими властивостями, і препарат, що може зменшити катехоламіни (наприклад, резерпін та інгібітори моноаміноксидази), слід встановити ретельний контроль щодо проявів артеріальної гіпотензії та/або тяжкої брадикардії.

Циклоспорин: спостерігалось помірне збільшення середніх мінімальних концентрацій циклоспорину після початку лікування карведилолом пацієнтів з

трансплантацією нирки, які страждають на хронічне васкулярне відторгнення. Приблизно у 30% пацієнтів дозу циклоспорину слід було зменшити з метою підтримки концентрацій циклоспорину в терапевтичному діапазоні, у той же час інші не потребували жодного коригування. У середньому у даних пацієнтів доза циклоспорину була знижена приблизно на 20%. Через широку внутрішньоособисту варіабельність необхідності коригування дози рекомендується, щоб концентрації циклоспорину ретельно контролювалися після початку терапії карведилолом, і щоб при необхідності проводити коригування дози циклоспорину.

Антиаритмічні препарати. Спостерігалися окремі випадки порушення провідності (рідко – з гемодинамічним порушенням), коли карведилол та дилтіазем вводили паралельно. Для інших препаратів з β -блокуючими властивостями, якщо карведилол призначено перорально з блокаторами кальцієвих каналів на зразок верапамілу чи дилтіазему, рекомендується проводити ЕКГ та моніторинг артеріального тиску. Ці препарати не слід вводити внутрішньовенно.

Необхідно проводити ретельний моніторинг стану пацієнта при одночасному застосуванні карведилолу та аміодарону (перорально) або антиаритмічних препаратів I класу. Невдовзі після початку лікування β -блокаторами повідомлялося про розвиток брадикардії, зупинку серця, фібриляцію шлуночків у пацієнтів, які одночасно застосовували аміодарон. Існує ризик розвитку серцевої недостатності у випадку проведення супутньої внутрішньовенної терапії антиаритмічними препаратами класів Ia або Ic.

Інші антигіпертензивні препарати. Як і інші препарати з β -блокуючою дією, карведилол може посилити ефект інших супутньо введених препаратів, що є антигіпертензивними за дією (наприклад, антагоністи β 1-рецепторів) або можуть призвести до артеріальної гіпотензії стосовно свого профілю побічних ефектів.

Фармакодинамічні взаємодії.

Клонідин: супутній прийом клонідину з препаратами з β -блокуючими властивостями може посилити ефекти зниження тиску крові та частоти серцевих скорочень. При завершенні супутнього лікування препаратами з β -блокуючими властивостями та клонідином спочатку слід припинити прийом β -блокуючого препарату. Потім, через кілька днів, можна припинити терапію клонідином шляхом поступового зниження дозування.

Дигідропіридини. При одночасному застосуванні дигідропіридинів та карведилолу слід забезпечити ретельний нагляд за пацієнтом, оскільки повідомлялося про випадки розвитку серцевої недостатності та тяжкої

артеріальної гіпотензії.

Нітрати. Посилюють гіпотензивний ефект.

НПЗП, естрогени та кортикостероїди. Антигіпертензивний ефект карведилолу послаблюється при супутньому застосуванні, які затримують рідину та натрій в організмі.

Симпатоміметики, α -міметики та β -міметики. При одночасному застосуванні існує ризик розвитку артеріальної гіпертензії та вираженої брадикардії.

Ерготамін. При одночасному застосуванні посилюється вазоконстрикція.

Міорелаксанти. При комбінації карведилолу з міорелаксантами посилюється нейром'язова блокада.

Похідні ксантину. Слід з обережністю застосовувати з похідними ксантину (амінофілін, теофілін) – через зменшення β -адреноблокуючої дії.

Анестетики: слід бути дуже обережними під час анестезії через синергічні негативні інотропічні та гіпертензивні ефекти карведилолу та анестетиків.

Особливості застосування

Артеріальна гіпотензія. Лікарський засіб не рекомендується застосовувати пацієнтам зі зниженим артеріальним тиском.

Ортостатична гіпотензія. Особливо на початку лікування і при збільшенні дози лікарського засобу може виникати ортостатична гіпотензія із запамороченням та вертиго, іноді також з непритомністю. На найбільший ризик наражаються пацієнти із серцевою недостатністю, пацієнти літнього віку, а також пацієнти, які приймають інші гіпотензивні засоби або діуретики. Ці ефекти можна попередити застосуванням низької початкової дози Карведилолу-КВ, ретельним збільшенням підтримуючої дози та прийомом препарату після їди. Пацієнтам потрібно розповісти про заходи для уникнення ортостатичної гіпотензії (обережність при вставанні; при появі запаморочення пацієнт має сісти або лягти).

Припинення лікування. При різкому припиненні лікування карведилолом (так само, як і іншими β -блокаторами) може виникати пітливість, тахікардія, задишка та посилення стенокардії. На найбільший ризик наражаються ті пацієнти зі стенокардією, у яких може виникнути серцевий напад. Дозу необхідно зменшувати поступово протягом 1-2 тижнів. Якщо лікування було тимчасово припинено більше ніж на 2 тижні, його поновлення слід проводити, починаючи з

найнижчої дози.

Хронічна серцева недостатність. У більшості випадків пацієнтам із хронічною серцевою недостатністю карведилол необхідно призначати додатково до терапії діуретиками, інгібіторами АПФ, дигіталісом та/або вазодилататорами. Початок лікування повинен проходити у стаціонарі під наглядом лікаря. Терапію можна розпочинати тільки у тому випадку, якщо при проведенні загальноприйнятої базової терапії стан пацієнта є стабільним протягом щонайменше 4 тижнів. Пацієнтам із тяжкою серцевою недостатністю, дефіцитом солей або дегідратацією, пацієнтам літнього віку або з низьким основним рівнем артеріального тиску протягом приблизно 2 годин після прийому першої дози або після підвищення дози необхідний постійний нагляд, оскільки можливий розвиток артеріальної гіпотензії. Артеріальну гіпотензію, що виникла внаслідок надмірного розширення судин, спочатку лікують зменшенням дози діуретиків, а якщо симптоми не зникають, то можна зменшити дозу будь-якого інгібітору АПФ. На початку лікування або під час збільшення дози препарату може погіршитися перебіг серцевої недостатності або виникнути затримка рідини. У такому разі необхідно збільшити дозу діуретика. Однак у деяких випадках може виникнути необхідність зменшення дози або відміни препарату. Дозу карведилолу не слід збільшувати, поки симптоми, пов'язані з погіршенням перебігу серцевої недостатності або артеріальною гіпотензією внаслідок надмірного розширення судин, не будуть контрольованими.

Карведилол слід з обережністю призначати хворим із хронічною серцевою недостатністю, які приймають дигіталіс, оскільки ця комбінація подовжує атріовентрикулярну провідність.

Карведилол може спричиняти брадикардію. Якщо ЧСС становить < 55 уд/хв і виникають симптоми, пов'язані з брадикардією, дозу лікарського засобу необхідно зменшити.

Оскільки карведилолу притаманний негативний дромотропний ефект, його з обережністю слід призначати пацієнтам з блокадою серця першого ступеня.

Порушення функції нирок. У пацієнтів із серцевою недостатністю та низьким артеріальним тиском (сistolічний тиск < 100 мм рт.ст.), ішемічною хворобою серця або системним атеросклерозом та/або на тлі ниркової недостатності під час лікування карведилолом спостерігалось погіршення функції нирок, що мало оборотний характер. У пацієнтів із серцевою недостатністю, які мають такі фактори ризику, необхідно контролювати функцію нирок під час титрування дози карведилолу. Якщо спостерігається значне погіршення функції нирок, дозу карведилолу необхідно зменшити або припинити лікування.

Цукровий діабет і гіпертиреоз. β -блокатори уповільнюють частоту серцевих скорочень і тому можуть маскувати гіпоглікемію у пацієнтів із цукровим діабетом і тиреотоксикоз у пацієнтів із захворюванням щитовидної залози. У пацієнтів із серцевою недостатністю на тлі цукрового діабету може відбуватися зниження або збільшення рівня глюкози у крові.

Антиаритмічні засоби. При одночасному застосуванні карведилолу з блокаторами кальцієвих каналів, такими як верапаміл та дилтіазем, або іншими антиаритмічними препаратами, особливо аміодароном, потрібно контролювати показники артеріального тиску та ЕКГ, тому слід уникати їх одночасного внутрішньовенного застосування.

Тиреотоксикоз. Карведилол, як і інші препарати з β -блокуючою дією, може маскувати симптоми тиреотоксикозу.

Загальна анестезія. β -блокатори знижують ризик виникнення аритмії під час проведення анестезії, але, окрім цього, може підвищитися ризик розвитку артеріальної гіпотензії, тому необхідно обережно застосовувати деякі анестетики.

Порушення функції печінки. Карведилол у дуже рідкісних випадках може спричинити погіршення функції печінки. При підозрі клінічного погіршення потрібно перевірити функцію печінки. У разі печінкової недостатності пацієнтові слід припинити приймати лікарський засіб Карведилол-КВ. Як правило, після припинення лікування відбувається нормалізація функції печінки.

Хронічне обструктивне захворювання легенів. β -блокатори можуть посилювати бронхіальну обструкцію; тому пацієнтам із хронічним захворюванням легенів не рекомендується застосовувати ці препарати. У виняткових випадках лікарський засіб можна призначати пацієнтам зі слабо вираженим захворюванням легенів при неефективності інших препаратів; проте при цьому необхідно здійснювати ретельне спостереження. Важливо, щоб ці пацієнти приймали найменшу ефективну дозу препарату. При появі ознак обструкції дихальних шляхів лікування лікарським засобом Карведилол-КВ потрібно одразу припинити.

За захворювання периферичних судин і синдром Рейно. Карведилол з обережністю застосовувати пацієнтам із захворюваннями периферичних судин і синдромом Рейно, тому що β -блокатори можуть посилювати симптоми захворювання.

Псоріаз. З обережністю лікарський засіб призначати хворим на псоріаз, оскільки це може посилити шкірні реакції.

Стенокардія Принцметала. У хворих на стенокардію Принцметала невибіркові β -адреноблокатори можуть спричинити біль у грудях (α 1-адреноблокуючий ефект

карведилолу може запобігти цьому, але не має достатнього клінічного досвіду застосування карведилолу при стенокардії Принцметала).

Феохромоцитома. Пацієнти з феохромоцитомою можуть приймати β -блокатори, тільки якщо вони спочатку вже почали приймати α -блокатори.

Реакції гіперчутливості. Пацієнтам із серйозними реакціями гіперчутливості в анамнезі і тим, хто проходить десенсибілізацію, необхідно з обережністю призначати карведилол, оскільки β -блокатори можуть збільшувати реактивність при проведенні тестів на алергію, посилювати чутливість до алергенів та серйозність анафілактичних реакцій.

Контактні лінзи. Осіб, які носять контактні лінзи, слід попередити про можливість зменшення сльозовиділення.

Безпеку та ефективність Карведилол-КВ у пацієнтів віком до 18 років не вивчали, тому лікарський засіб не рекомендується застосовувати таким пацієнтам.

Важлива інформація щодо допоміжних речовин лікарського засобу. До складу лікарського засобу входить цукор і лактоза. Даний лікарський засіб не слід приймати пацієнтам з наступними порушеннями: непереносимість фруктози, дефіцит лактази, галактоземія, синдром порушення абсорбції глюкози-галактози або дефіцит сахарази-ізомальтази.

Пацієнтам не рекомендується протягом лікування вживати алкогольні напої, алкоголь може посилювати ефекти карведилолу.

Оскільки лікарський засіб містить цукор, це слід врахувати хворим на цукровий діабет.

Здатність впливати на швидкість реакції при керуванні автотранспортом або іншими механізмами

На початку лікування карведилолом хворі можуть відчувати запаморочення і підвищену втомлюваність, що може свідчити про розвиток постуральної гіпотензії і втрати свідомості, тому їм слід утримуватися від керування автотранспортом і роботи з потенційно небезпечними механізмами.

Застосування у період вагітності або годування груддю

Для карведилолу отримано недостатньо клінічних даних щодо впливу у період вагітності. Результати експериментів на тваринах є недостатніми для оцінки впливу у період вагітності, впливу на розвиток плода та впливу на дитину після

народження. Потенційний ризик для людини залишається невідомим.

β-блокатори чинять небезпечний фармакологічний вплив на плід. Вони можуть спричинити у плода гіпотонію, брадикардію та гіпоглікемію.

Лікарський засіб протипоказаний у період вагітності.

Оскільки існує можливість, що карведилол проникає у грудне молоко, на період лікування лікарським засобом слід припинити годування груддю.

Спосіб застосування та дози

Для уповільнення абсорбції та попередження ортостатичних ефектів карведилол потрібно приймати після їди. Дозу підбирати індивідуально. Лікування потрібно розпочинати з низьких доз, які слід поступово збільшувати до досягнення оптимального клінічного ефекту. Після застосування першої дози і після кожного збільшення дози рекомендується вимірювати у пацієнта артеріальний тиск у положенні стоячи через 1 годину після застосування для виключення можливої артеріальної гіпотензії.

Лікування препаратом потрібно припинити поступово при зменшенні дози протягом 1 або 2 тижнів.

Якщо лікування переривалося більше ніж на 2 тижні, його відновлення потрібно розпочинати з найнижчої дози.

Есенціальна гіпертензія. Початкова доза карведилолу становить 12,5 мг вранці після сніданку або по 6,25 мг 2 рази на добу (вранці та ввечері). Після 2 днів лікування дозу слід збільшити до 25 мг вранці (1 таблетка по 25 мг) або до 12,5 мг 2 рази на добу. Через 14 днів лікування дозу можна знову збільшити до 25 мг 2 рази на добу.

Максимальна доза лікарського засобу для лікування артеріальної гіпертензії становить 25 мг 2 рази на добу.

Рекомендована початкова доза карведилолу для лікування артеріальної гіпертензії у пацієнтів із серцевою недостатністю становить 3,125 мг 2 рази на добу.

При необхідності застосування дози 3,125 мг слід призначати лікарські форми карведилолу з відповідним вмістом діючої речовини.

Хронічна стабільна стенокардія. Початкова доза карведилолу становить 12,5 мг 2 рази на добу після їди. Через 2 дні лікування дозу слід збільшити до 25 мг 2 рази на добу.

Максимальна доза карведилолу для лікування хронічної стенокардії становить 25 мг 2 рази на добу. Рекомендована початкова доза карведилолу для лікування стенокардії у пацієнтів із серцевою недостатністю становить 3,125 мг 2 рази на добу.

Хронічна серцева недостатність. Карведилол рекомендується для лікування стабільної слабко чи помірно вираженої або тяжкої хронічної серцевої недостатності як допоміжний засіб при застосуванні стандартних препаратів, таких як діуретики, інгібітори АПФ або препарати дигіталісу. Лікарський засіб можуть також приймати пацієнти, які не переносять інгібітори АПФ. Пацієнту можна призначати карведилол тільки після урівноваження доз діуретика, інгібітора АПФ та дигіталісу (якщо застосовано).

Дозу підбирати індивідуально. Протягом перших 2-3 годин після початкового застосування або після збільшення дози необхідно здійснити ретельний медичний нагляд для перевірки переносимості препарату. Якщо у пацієнта відбудеться уповільнення частоти серцевих скорочень до величини менше 55 ударів на хвилину, дозу карведилолу необхідно зменшити. Якщо з'являться симптоми артеріальної гіпотензії, спочатку слід розглянути можливість зниження дози діуретика або інгібітора АПФ; а якщо ці заходи є недостатніми, потрібно зменшити дозу карведилолу.

На початку лікування лікарським засобом або після збільшення дози може виникати транзиторне посилення серцевої недостатності. У такому разі необхідно збільшити дозу діуретика. Іноді необхідно тимчасово зменшити дозу карведилолу або навіть відмінити. Після стабілізації клінічного стану можна поновити лікування карведилолом або збільшити його дозу.

Початкова доза становить 3,125 мг 2 рази на добу. Якщо пацієнт добре переносить цю дозу, її можна поступово збільшувати (через кожні 2 тижні) до досягнення оптимальної дози. Наступні дози становлять 6,25 мг 2 рази на добу, потім 12,5 мг 2 рази на добу і 25 мг 2 рази на добу. Пацієнтові слід приймати найвищу дозу, яку він добре переносить. Максимальна рекомендована доза становить 25 мг 2 рази на добу. Для пацієнтів з масою тіла більше 85 кг дозу можна обережно збільшити до 50 мг 2 рази на добу.

Пацієнти літнього віку. Дозу змінювати не потрібно.

Пацієнти з печінковою недостатністю. Лікарський засіб Карведилол-КВ не рекомендується застосовувати пацієнтам із сильно вираженою печінковою недостатністю.

Пацієнти з нирковою недостатністю. Для пацієнтів із систолічним артеріальним тиском більше 100 мм рт.ст. особливі зміни дози не потрібні (див. також розділ «Особливості застосування»).

Діти

Інформація щодо безпеки та ефективності застосування Карведилол-КВ дітям відсутня, тому застосування лікарського засобу дітям протипоказано.

Передозування

Симптоми: виражене зниження артеріального тиску (АТ), брадикардія, серцева недостатність, кардіогенний шок, зупинка серця; можливі порушення дихання, бронхоспазм, блювання, сплутаність свідомості і генералізовані судоми.

Лікування: крім заходів загального характеру, необхідно проводити моніторинг і корекцію життєво важливих показників, при необхідності – у відділенні інтенсивної терапії. Можна використовувати наступні заходи:

- покласти хворого на спину;
- при вираженій брадикардії – атропін по 0,5-2 мг внутрішньовенно;
- для підтримки серцево-судинної діяльності – глюкагон по 1-10 мг внутрішньовенно струминно, потім по 2-5 мг на годину у вигляді тривалої інфузії;
- симпатоміметики (добутамін, ізопреналін, орципреналін або адреналін) у різних дозах, залежно від маси тіла і терапевтичної ефективності.

При необхідності введення препаратів з позитивною ізотропною дією призначати інгібітори фосфодіестерази. Якщо у клінічній картині передозування домінує артеріальна гіпотензія, вводити норадреналін; його призначати в умовах безперервного моніторингу показників кровообігу.

При резистентній до лікування брадикардії показане застосування штучного водія ритму. При бронхоспазмі вводити β -адреноміметики у вигляді аерозолі (при неефективності – внутрішньовенно) або амінофілін внутрішньовенно. При судамах внутрішньовенно повільно вводити діазепам або клоназепам. Оскільки при тяжкому передозуванні із симптоматикою шоку можливе подовження періоду напіввиведення препарату з депо, необхідно продовжувати підтримуючу терапію досить тривалий час. Тривалість підтримуючої дезінтоксикаційної терапії залежить від тяжкості передозування, її слід продовжувати до стабілізації стану хворого.

Карведилол не можна вивести за допомогою діалізу.

У випадку серйозного передозування, коли хворий знаходиться у стані кардіогенного шоку, підтримуюче лікування слід проводити достатньо довго, оскільки виведення або перерозподіл карведилолу може проходити повільніше, ніж зазвичай.

Побічні реакції

Інфекції та інвазії: бронхіт, пневмонія, інфекції верхнього відділу дихальних шляхів, інфекції сечовивідних шляхів.

З боку імунної системи: підвищена чутливість (алергічна реакція).

З боку центральної нервової системи: головний біль, запаморочення, підвищена втомлюваність; депресія, порушення сну, парестезія, вертиго.

З боку серцево-судинної системи: постуральна гіпотензія, брадикардія, артеріальна гіпертензія, втрата свідомості, особливо на початку лікування, стенокардія, підвищене серцебиття; порушення периферичного кровотоку, ортостатичні реакції, переміжна кульгавість або хвороба Рейно, периферичний набряк, атріовентрикулярна блокада, погіршення серцевої недостатності.

З боку дихальної системи: задишка, набряк легень, бронхіальна астма, закладеність носа.

З боку системи травлення: нудота, діарея, абдомінальний біль, сухість у роті, запор, блювання, періодонтит, мелена.

З боку шкіри: висипання, свербіж; кропив'янка; реакції, що нагадують плесканий лишай; підвищене потовиділення; поява псоріатичних бляшок або загострення псоріазу; алопеція; алергічна екзантема; дерматит.

З боку органів зору: зниження сльозовиділення, порушення зору, подразнення очей.

Метаболічні порушення: збільшення маси тіла, гіперволемія, затримка рідини.

З боку опорно-рухового апарату: біль у кінцівках, артралгія, судоми.

З боку сечостатевої системи: порушення сечовипускання, імпотенція; порушення функції нирок у хворих із дифузним порушенням периферичних артерій, ниркова недостатність, гематурія, альбумінурія, нетримання сечі у жінок.

З боку гепатобіліарної системи: дискінезія, реакції у вигляді гострої печінкової недостатності і порушення печінкової функції у хворих із генералізованим

атеросклерозом.

Лабораторні показники: підвищений рівень трансаміназ у сироватці крові; тромбоцитопенія, лейкопенія, анемія, зниження рівня протромбіну, порушений контроль глюкози в крові (гіперглікемія, гіпоглікемія) у пацієнтів з уже існуючим цукровим діабетом; гіперхолестеринемія, глюкозурія, гіперкаліємія, гіпертригліцеридемія, гіпонатріємія, підвищення рівнів лужної фосфатази, креатиніну, сечовини, гіперурикемія.

Інші побічні ефекти: грипоподібні симптоми, підвищення температури; гіпестезія, анафілактичні реакції, можливі прояви латентного діабету, симптоми існуючого діабету можуть посилитися під час терапії, пригнічений настрій, астенія, біль.

За винятком запаморочення, порушень зору і брадикардії, жоден з описаних вище побічних ефектів не є дозозалежним.

Термін придатності

3 роки.

Умови зберігання

Зберігати в оригінальній упаковці при температурі не вище 25 °С.

Зберігати у недоступному для дітей місці.

Упаковка

По 10 таблеток у блістері, по 3 блістери в пачці.

Категорія відпуску

За рецептом.

Виробник

АТ «КИЇВСЬКИЙ ВІТАМІННИЙ ЗАВОД».

Місцезнаходження виробника та його адреса місця провадження діяльності

04073, Україна, м. Київ, вул. Копилівська, 38.

Джерело інструкції

Інструкцію лікарського засобу взято з офіційного джерела — [Державного реєстру лікарських засобів України](#).